

**Stanowisko
Rady Miasta Lublin
z dnia 24 listopada 2011 roku**

**w sprawie roli krzyża w dziejach Polski
i jego obecności w życiu publicznym**

Ponad tysiąc lat temu, poprzez przyjęcie chrztu świętego, książę Mieszko włączył swoje państwo w zachodni krąg kultury chrześcijańskiej. Ten historyczny moment powszechnie uważany jest za początek polskiej państwowości, której symbolem obok białego orła stał się od początku krzyż. Te dwa nierozzerwalne elementy naszej tożsamości narodowej towarzyszyły nam przez wieki i pokolenia, stając się – zarówno w chwilach tryumfu, jak i klęski – znakami naszej wolności lub dążenia do niej.

To z krzyżem trzymany na piersi przedstawił naszego pierwszego władcę Jan Matejko, na krzyżu od wieków opiera się na swej kolumnie Zygmunt III Waza, to w imię krzyża z odsieczą Wiednia przybył Jan III Sobieski, z krzyżem w ręku prowadził do walki z bolszewikami ks. Ignacy Skorupka. Ogromne krzyże upamiętniają Palmiry, Katyń, poznański czerwiec, gdański grudzień i lubelski lipiec. Formę krzyża mają ordery i odznaczenia za zasługi zarówno wojenne, jak i cywilne. Do krzyża odwoływali się w swej twórczości najwybitniejsi twórcy kultury polskiej. Krzyż wreszcie wpisany jest w polski krajobraz, znacząc nie tylko rozwidlenia dróg, ale także wszelkie miejsca pamięci.

Przed czternastu laty, 6 czerwca 1997 roku w cieniu krzyża na Giewoncie, Jan Paweł II dziękował Bożej Opatrzności za to, że krzyż po latach niemieckiego, sowieckiego i komunistycznego zniewolenia powrócił do szkół, urzędów publicznych i szpitali. Papież wzywał by krzyż tam pozostał i przypominał o naszej chrześcijańskiej godności i narodowej tożsamości, o tym, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy, i gdzie są nasze korzenie; by był świadectwem miłości Boga do człowieka, która w krzyżu znalazła swój najgłębszy wyraz. Ojciec Święty z wielką determinacją wołał do swych rodaków: „Nie wstyďte się tego krzyża. Starajcie się na co dzień podejmować krzyż i odpowiadać na miłość Chrystusa. Brońcie krzyża, nie pozwólcie, aby Imię Boże było obrażane w waszych sercach, w życiu rodzinnym czy społecznym.”

Pamiętając o roli krzyża w dziejach Polski, w imię szeroko rozumianej tożsamości kulturowej Polaków, Rada Miasta Lublin VI kadencji, zebrana w dniu 24 listopada 2011 roku na swej XV sesji, staje w obronie krzyża wszędzie tam gdzie jest on dziś atakowany, wyszydzany i gdzie podejmuje się próby jego usunięcia. Rada, pomna słów Honorowego Obywatela Lublina, sprzeciwia się planom ograniczenia obecności krzyża w życiu publicznym, wyrażając także swoją dezaprobatę wobec wszystkich, którzy w imię swoiście pojętej artystycznej wolności słowa bezczeszczą krzyż, jak również wszelkie inne symbole religijne.

Radni Rady Miasta Lublin, z miasta, z którym przez ponad ćwierć wieku ściśle związany był Błogosławiony Jan Paweł II, ślą apel: byśmy jako Naród pozostali wierni uniwersalnemu nauczaniu największego z Rodu Polaków, nie tylko w dniach żałoby, czy chwilach rocznicowych wspomnień lecz stale, w naszej nie zawsze łatwej codzienności.

*Przewodniczący
Rady Miasta Lublin*

/ - / Piotr Kowalczyk